Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 19. juuni 2017
(OR. en)

10481/17

ECOFIN 556
POLGEN 95
COMPET 504
RECH 241
ENER 298
TRANS 289
ENV 632
EDUC 302
SOC 494
EMPL 380
EF 133
AGRI 345
TELECOM 170
UEM 202
JAI 615

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	16. juuni 2017
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2017) 326 final
Teema:	KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE JA EUROOPA KONTROLLIKOJALE EUROOPA STRATEEGILISTE INVESTEERINGUTE FONDI TAGATISFONDI VALITSEMISE KOHTA 2016. AASTAL

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2017) 326 final.

Lisatud: COM(2017) 326 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 16.6.2017
COM(2017) 326 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE JA EUROOPA KONTROLLIKOJALE

EUROOPA STRATEEGILISTE INVESTEERINGUTE FONDI TAGATISFONDI VALITSEMISE KOHTA 2016. AASTAL

{SWD(2017) 235 final}

SISUKORD

1. Sissejuhatus 3
2. Tegevuse kontekst 3
3. Finantskontod 4
   3.1. EFSI tagatisfondi finantsaruanded 31. detsembri 2016. aasta seisuga 4
   3.2. ELi tagatisega tagatud EFSI toimingud 4
   3.3. Rahavood ja olulised eelarvetehingud 2016. aastal 5
4. EFSI tagatisfondi haldamine 2016. aastal 5
   4.1. Finantsjuhtimine 5
   4.2. Turusuundumused 2016. aastal 5
   4.3. Olulised välised rahavood 7
   4.4. Portfelli struktuur ja peamised riskid 7
   4.5. Tulemused 8
5. Sihtsumma asjakohasuse ja EFSI tagatisfondi taseme hindamine 8

1. SISSEJUHATUS

Käesoleva aruande õiguslik alus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrus (EL) 2015/1017, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa investeerimisnõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond[1] (edaspidi „EFSI määrus“). Euroopa Komisjon ja Euroopa Investeerimispank (edaspidi „EIP“) kirjutasid lepingule EFSI haldamise ja ELi tagatise andmise kohta (edaspidi „EFSI leping“) alla 22. juulil 2015. Selle lepingu muudatus allkirjastati 21. juulil 2016.

EFSI määruse artikli 16 lõikega 6 on ette nähtud, et komisjon esitab iga aasta 31. maiks[2] Euroopa Parlamendile, nõukogule ja kontrollikojale aastaaruande EFSI tagatisfondi haldamise kohta eelmisel kalendriaastal, sealhulgas hinnangu sihtsumma asjakohasuse, tagatisfondi taseme ja selle täiendamise vajaduse kohta. See aastaaruanne sisaldab ülevaadet tagatisfondi finantsseisundist eelmise kalendriaasta lõpu seisuga, eelmise kalendriaasta rahavoogude aruannet ning oluliste tehingute ülevaadet ja muud asjakohast teavet finantskontode kohta. Aruanne sisaldab ka teavet finantsjuhtimise ning EFSI tagatisfondi tulemuste ja riski kohta eelmise kalendriaasta lõpu seisuga.

Komisjon korraldas 2016. aastal EFSI sisehindamise, mis lisati komisjoni 14. septembri 2016. aastal vastu võetud seadusandlikule ettepanekule[3] (edaspidi „EFSI 2.0 ettepanek“), et fondi mahtu suurendada ja sisehindamise tulemuste põhjal sihtsummat kohandada.

2. TEGEVUSE KONTEKST

ELi tagatis katab (kuni 16 miljardi euro ulatuses) rahastamis-ja investeerimistehingud, mille EIP on sõlminud infrastruktuuri ja innovatsiooni programmi raames ning EIF VKEde programmi raames. Osaliselt on EFSI kogutoimingud kaetud ELi tagatisega, osaliselt aga sooritatakse need EIP grupi oma vastutusel (vähemalt 5 miljardit eurot).

Vastavalt EFSI määruse artiklile 12 on EFSI tagatisfond likviidsuspuhver, millest tehakse EIP-le väljamakseid ELi tagatise realiseerimise korral. Kui realiseeritud tagatise summa ületab EFSI kontol EIP käsutuses olevate vahendite summa, makstakse see vastavalt ELi ja EIP vahelisele EFSI lepingule välja EFSI tagatisfondist. EIP hallatav EFSI konto loodi eesmärgiga koguda sellele ELi tulud, mis saadakse ELi tagatisega tagatud EFSI toimingutest ja sissenõutud summadest, ning maksta kasutada olevate vahendite ulatuses välja realiseeritud ELi tagatis.

---

1 ELT L 169, 1.7.2015, lk 1.

2 Käesolev aruanne on teine EFSI tagatisfondi käsitlev aruanne. Eelmise aasta aruande leiate 31. mai 2016. aasta dokumendist COM(2016) 353 final.

3 COM(2016) 597 final ja sellele lisatud dokumendid SWD(2016) 297 ja 298 final.

Makseid EFSI tagatisfondi tehakse järk-järgult, võttes arvesse ELi tagatisest tulenevat riskipositsiooni suurenemist.

Kooskõlas artikli 12 lõikega 4 haldab EFSI tagatisfondi vahendeid komisjon otse ja neid investeeritakse kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega, järgides asjakohaseid usaldatavusnõudeid.

EIP ja EIF vastutavad iga üksiku toiminguga seotud riskide hindamise ja kontrollimise eest ning 2017. aasta märtsis esitasid nad kooskõlas EFSI määruse artikli 16 lõikega 3 komisjonile ja kontrollikojale aruande. Selle aruande ning tulevaste toimingute järjepidevate ja konservatiivsete prognooside põhjal vaatab komisjon läbi sihtsumma asjakohasuse ja EFSI tagatisfondi taseme.

Vastavalt EFSI määruse artikli 16 lõikele 2 hõlmab aastaaruanne, mille EIP esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule, täpset teavet EFSI raames tehtud rahastamis- ja investeerimistoimingutega seotud koguriski ning tagatise realiseerimise kohta.

3. FINANTSKONTOD

EFSI kohta esitatud finantsteave on jaotatud kolme jaotisse: 1) EFSI tagatisfondi finantsolukord 31. detsembri 2016. aasta seisuga, 2) EIP grupi poolt sooritatud ELi tagatisega tagatud EFSI toimingud 31. detsembri 2016. aasta seisuga ja 3) 2016. aasta rahavood ja olulised eelarvetehingud.

3.1. EFSI TAGATISFONDI[4] FINANTSARUANDED 31. DETSEMBRI 2016. AASTA SEISUGA

Tagatisfondil oli 31. detsembri 2016. aasta seisuga netovarasid 1 020 miljonit eurot. Varade hulka kuulusid müügivalmis investeerimisportfell (948 miljonit eurot), lühiajalised pangahoiused (45 miljonit eurot) ning raha ja raha ekvivalendid (26 miljonit eurot).

2016. aasta finantsaruande kohaselt oli EFSI tagatisfondi majandustulemus aasta lõpus 0,9 miljonit eurot. Fikseeritud tulumääraga väärtpaberite intressitulust ja nende müügi realiseeritud kasumist saadi kokku 1,2 miljonit eurot. Sellest tuleb maha arvata tegevuskulud 0,3 miljoni eurot, sealhulgas USA dollarite valuutaforvardite müük, millega maandati dollarites nomineeritud portfelliosa valuutariske.

3.2. ELI TAGATISEGA TAGATUD EFSI TOIMINGUD

ELi tagatisest tulenev riskipositsioon seoses EIP grupi tagasimaksmata EFSI laenudega oli 2016. aasta 31. detsembri seisuga 4 392 miljonit eurot; EFSI määruse artikli 11 kohaselt on ELi tagatise maksimummäär 16 miljardit eurot. 4 392 miljoni euro suurust summat

[4] EFSI tagatisfondi auditeeritud finantsaruanded esitatakse EFSI tagatisfondi käsitlevas aruandes (SWD 2016).

kajastatakse ELi 2016. aasta finantsaruannete lisades tingimusliku kohustusena.

ELi tulu 2016. aastal EIP hallatavatest ning infrastruktuuri ja innovatsiooni programmi kuuluvatest EFSI toimingutest oli 16,1 miljonit eurot. ELi 2016. aasta finantsaruannetes kajastati sellest summast 11 miljoni euro suurune nõue ja see kanti EFSI kontole 2017. aasta jaanuaris. Need summad võeti hiljem sihtotstarbelise tuluna tagasi EFSI tagatisfondi.

EIFi hallatavatest ja VKEde programmi kuuluvatest EFSI toimingutest sai EL 2016. aastal EIFi haldustasudena 0,945 miljonit eurot. Summa makstakse EIFile 30. juunil 2017. Lisaks sellele maksti EIFile 2016. aastal eraldi eelarverealt 5 miljoni euro suurune VKEde programmi käivitamistasu.

3.3. RAHAVOOD JA OLULISED EELARVETEHINGUD 2016. AASTAL

2016. aastal võeti eelarves 2 100 miljoni euro suurune kulukohustus maksete tegemiseks EFSI tagatisfondi kooskõlas komisjoni otsusega C(2016)311[5] fondi rahastamise kohta.

EFSI tagatisfondi maksti aasta jooksul kokku ligikaudu 1 018 miljonit eurot. Suurem osa sellest oli pärit ELi üldeelarve maksekohustuste assigneeringutest ning 6,3 miljoni euro suurune summa saadi (sihtotstarbelise tuluna) tagasi EFSI kontolt.

4. EFSI TAGATISFONDI HALDAMINE 2016. AASTAL

4.1. FINANTSJUHTIMINE

Fondi likviidne vara investeeritakse kooskõlas varahalduse põhimõtetega, mis on sätestatud komisjoni 21. jaanuari 2016. aasta otsuses C(2016)165, millega kiideti heaks Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi varahalduse suunised.

Suuniste kohaselt tuleb tagada hallatava vara piisav likviidsus, et võimaldada vajaduse korral tagatise realiseerimine, ning hoida samal ajal tulu ja riskitase optimaalsena, et oleks tagatud kõrgel tasemel turvalisus ja stabiilsus.

Võeti vastu investeerimis- ja riskijuhtimisstrateegiad, mis kajastavad investeerimiseesmärke ja turutingimuste väljavaateid. Investeerimisstrateegia eesmärk oli varasid mitmekesistada, kasutades erinevaid fikseeritud tulumääraga vara liike.

4.2. TURUSUUNDUMUSED 2016. AASTAL

Euroopa fikseeritud tulumääraga väärtpaberite turu volatiilsus 2016 suurenes. Riigivõlakirjade tootlus jätkas langemist kuni septembrini väikese nominaalkasvu ja lõdva rahapoliitika tõttu.

[5] Komisjoni 27. jaanuari 2016. aasta otsus C(2016)311, milles käsitletakse majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi 2016. aasta majandus- ja rahandusvaldkonna töökava vastuvõtmist, sealhulgas hanked ja toetused, ning mida käsitatakse rahastamisotsusena.

Tururеaktsioonid Ühendkuningriigi Euroopa Liidu liikmesuse küsimuses korraldatud 23. juuni 2016. aasta referendumile ja 2016. aasta novembris toimunud Ameerika Ühendriikide presidendivalimistele olid 2016. aastal samuti kesksed verstapostid.

EFSI tagatisfondi portfelli koostamise ajal 2016. aasta aprillist detsembrini, toimus Euroopa baasintressikõveras ligikaudu 7aastase lõpptähtaja juures selge muutus. Eelkõige vähenesid lühiajalised ja keskpika perioodi intressimäärad 15–35 baaspunkti võrra (1 baaspunkt = 0,01 %), mis tõstis võlakirjade hinnataset (hinnad on pöördvõrdeliselt seotud intressimääradega). Pikaajalised intressimäärad aga tõusid 10 baaspunkti võrra, mis muutis intressikõvera üle aasta jooksul täheldatud tasemetest järsimaks. Teatavate oluliste lõpptähtaegade puhul kõikusid intressimäärad sel perioodil märkimisväärselt[6].

Turud olid eriti volatiilsed aasta alguses, kuna turuhoiakuid mõjutas Hiina majanduskasvu aeglustumine, Ameerika Ühendriikide majanduskasvu elavdamisega seotud probleemid ja madalad kaubahinnad, mis suurendas muret majanduslanguse pärast, aga ka muudatused EKP laiendatud varaostukavas (EAPP). Tuumikriikide ja muude oluliste riikide (Saksamaa, Prantsusmaa, Madalmaad jt) kuni 7aastase lõpptähtajaga (sõltuvalt jurisdiktsioonist) võlakirjade tootlus oli negatiivne. Ühendkuningriigi referendumi tagajärjel teise kvartali lõpus volatiilsus suurenes järsult, kuid lühiajaliselt. Tootlus langes seejärel märkimisväärselt. Saksamaa 10aastaste riigivõlakirjade tootlus langes esimest korda veidi alla nulli.

Võlakirjaturud rahunesid kolmandas kvartalis, mil olulisim sündmus oli septembris toimunud muutus Jaapani keskpanga rahapoliitikas (sealhulgas Jaapani riigivõlakirjade tootlusele kehtestatud piirmäärad), mis suurendas turuosaliste ootusi maailma majandust toetava fiskaalpoliitika suhtes.

2016. aasta viimases kvartalis toimus võlakirjaturgude arengus suurenenud poliitiliste riskid tõttu pööre. Volatiilsus suurenes järsult ning keskpika kuni pika perioodi baasintressimäärad suurenesid üldiselt. Eelkõige muutus Saksamaa 10aastaste riigivõlakirjade tootlus uuesti positiivseks. Samas jäid lühiajalised intressimäärad tugevalt negatiivseks. Turuosalised olid ebakindlad nii seepärast, et polnud teada, millise suuna võtab suurte keskpankade rahapoliitika kui ka Ameerika Ühendriikide uue presidendi poliitika.

Ameerika Ühendriikide presidendivalimised tingisid mitmete varaliikide märkimisväärse ümberhindamise, sest tähelepanu keskmes olid uue presidendi fiskaalstiimulite, maksureformi ja dereguleerimise strateegiad majanduspoliitikas. Valimiste järel kuni aasta lõpuni pöörati turul rohkem tähelepanu suurema majanduskasvu ja kõrgema inflatsiooni prognoosidele, mistõttu näisid presidendi valimiskampaania kaubandus- ja välispoliitiliste teemadega seotud võimalikud riskid väiksemana. Arenenud turgudel toimus seepärast massiline üleminek võlakirjadelt aktsiatele.

[6] Näide: Saksamaa 10aastase võlakirja tootlus oli aprilli alguses umbes 10 baaspunkti. Juuli alguseks kukkus see –19 baaspunkti juurde, aasta lõppedes oli aga ligikaudu +20 baaspunkti.

4.3. OLULISED VÄLISED[7] RAHAVOOD

Fondi käsutusse määrati 2016. aastaks esialgu 500 miljonit eurot maksekohustuste assigneeringutena. See maksti EFSI tagatisfondi järk-järgult ajavahemikul aprillist juulini 2016.

2016. aasta detsembris maksti fondi veel 518 miljonit eurot, millest suurem osa oli pärit muudelt eelarveridadelt koondümberpaigutuse raames ümber jaotatud maksekohustuste assigneeringutest.

2016. aastal ei tehtud tagatisfondist tagatise realiseerimisega seotud ega muid makseid.

Praeguse seisuga on ELi eelarves EFSI tagatisfondi sissemakseteks 2017. aasta jooksul ette nähtud ligikaudu 2,3 miljardit eurot, mille tulemusel jõuab selle koguväärtus ette nähtud tasemele – 3,3 miljardit eurot.

4.4. PORTFELLI STRUKTUUR JA PEAMISED RISKID

2016. aasta detsembri seisuga kuulusid portfelli peamiselt riikide emiteeritud väärtpaberite (42 % EFSI tagatisfondi turuväärtusest) ning riiklike allüksuste, riigiüleste asutuste ja ametiasutuste (sub-sovereigns, supranationals and agencies – SSA) emiteeritud väärtpaberid (23 %). Ülejäänu jagunes peamiselt äriühingute ja finantsasutuste emiteeritud tagatud ja tagatiseta võlakirjade vahel. Ligikaudu 15 % portfellist (mis kuulub riikide emiteeritud väärtpaberite 42 % osa alla) oli paigutatud USA dollarites nomineeritud likviidsetesse ja kõrge reitinguga (AAA) investeeringutesse. Nende investeeringute valuutarisk on maandatud.

Portfelli kestus[8] 2016. aasta lõpus oli 3,5 aastat. Keskmine reiting on A.

Suurem osa portfellist on investeeritud likviidsetesse väärtpaberitesse ja piisava osa (23 % portfelli koguväärtusest) lunastustähtpäev saabub alla 12 kuu jooksul.

Portfelli struktuur (kestus, krediidirisk ja likviidsus) on kujundatud vastavalt prognoositud rahavoogudele, mis on pärit ELi tagatisega tagatud EFSI toimingutest (nt prognoositud realiseerimine ja tulu).

---

[7] Mõistet „väline“ tuleks siin kontekstis käsitada suhtes fondiga. Välised rahavood on ELi eelarvest/eelarvesse või EIPlt/EIPle liikuvad rahavood, mis on seotud tagatisest saadud tuluga või tagatise realiseerimisega. Nende alla ei kuulu varahaldustoimingute „sisetekkelised“ rahavood (nt maksed vastaspooltele/vastaspooltelt seoses väärtpaberite ostu/müügiga).

[8] Kestuse andmed osutavad „teisendatud kestusele“, millega mõõdetakse võlakirja hinnatundlikkust intressimäära muutuste suhtes. See näitaja põhineb eeldusel, et väärtpaberi hind ja intressimäär on pöördvõrdeliselt seotud.

4.5. TULEMUSED

Kuna esimesed EFSI tagatisfondi jõudnud rahavood registreeriti 11. aprillil 2016, osutab perioodi aasta algusest aruandekuupäevani tulemus ajavahemikule aprill–detsember 2016 ja selle arvutamisel võetakse aluseks ajaliselt kaalutud näitajad, et vältida portfelli suurusest (mis aasta jooksul märkimisväärselt kasvas) tulenevat mõju.

Perioodi aasta algusest aruandekuupäevani absoluuttulemus oli 2016. aastal 0,23 %. Kergelt positiivne tootlus saavutati olukorras, kus turud olid volatiilsed ja intressimäärad tugevalt negatiivsed eelkõige just selliste nõuete puhul, mida käsitatakse turul riskivabana ja likviidsena.[9]

5. SIHTSUMMA ASJAKOHASUSE JA EFSI TAGATISFONDI TASEME HINDAMINE

2016. aasta lõpu seisuga oli EFSI raames lepinguid sõlmitud kogusummas 21,3 miljardit eurot ja 28 liikmesriigiga. Sellest 14,2 miljardi euro väärtuses tehinguid allkirjastas[10] EIP (121 tehingut) ja 7,1 miljardi euro väärtuses EIF (225 tehingut). See näitab üldiselt märkimisväärset kasvu võrreldes 2015. aastaga, mil lepinguid sõlmiti kogusummas 1,2 miljardit eurot.

2016. aasta lõpus oli üldine riskipositsioon seoses ELi tagatisega tagatud tagasimaksmata laenudega ligikaudu 4,4 miljardit eurot, kusjuures 2015. aastal oli see vaid 0,2 miljardit eurot. ELi eelarve riskipositsioon seoses võimalike maksetega, mis tulenevad ELi tagatisega tagatud ja lepingutes võetud (väljamakstud või väljamaksmata) kohustustest, oli 11,2 miljardit eurot.

Infrastruktuuri ja innovatsiooni programmi kuuluvad ELi tagatisega tagatud tagasimaksmata nõuete maht oli 4,02 miljardit eurot, millest 3,98 miljardit eurot oli seotud võlatehingutega ja 0,04 miljardit omakapitaliga seotud tehingutega[11].

Juhul kui nimetatud toimingutest tekib kahjum, kaetakse see ELi tagatisest vastavalt EFSI lepingus esitatud tingimustele. Täpsemalt antakse ELi tagatis infrastruktuuri ja innovatsiooni programmi raames portfelli esimese järjekoha kahjust tuleneva riski osa tagatisena, kui tegu on EIP võlatehingutega, ja täieliku tagatisena, kui tegu on omakapitalitehingute / omakapitaliga seotud tehingutega, mille korral EIP investeerib omal vastutusel samadel tingimustel sama suures summas vahendeid.

VKEde programmi kuuluvad ELi tagatisega tagatud tagasimaksmata laenud oli 369,7 miljonit eurot, millest 364,8 miljonit eurot oli seotud tagatistehingutega ja 5,0 miljonit eurot

---

[9] Näiteks Saksamaa 5aastaste riigivõlakirjade keskmine tootlus oli 46 baaspunkti (varieerudes 29st kuni 63 baaspunktini).

[10] Sõlmitud lepingute koguarvu ja allkirjastatud kohustuste vaheline erinevus sõltub mitmest tegurist, näiteks sellest, et allkirjastatud kohustuste puhul ei võeta arvesse EIP osa omakapitaliga seotud tehingutes, või tagasimaksetest ja kohaldatud vahetuskursist tulenevatest erinevustest.

[11] 2016. aasta lõpus olid infrastruktuuri ja innovatsiooni programmi portfelli ELi tagatisega tagatud (väljamakstud ja väljamaksmata) nõuete maht 13,38 miljardit eurot, millest 12,84 miljardit eurot oli seotud võlatehingutega ja 0,54 miljardit omakapitaliga seotud tehingutega. Kuna ELi tagatis on antud portfelli esimese järjekoha kahjust tuleneva riski osa tagatisena, oli infrastruktuuri ja innovatsiooni programmist ELi eelarvele tulenev potentsiaalne kahju maksimumäär 10,6 miljardit eurot.

omakapitalitehingutega[12].

Juhul kui nimetatud toimingutest tekib kahjum, kaetakse see eeskätt InnovFin VKEde tagatissüsteemi, COSME laenutagamisvahendi ja Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi tagatise rahastamisvahendi sissemaksetest. VKEde komponendi omakapitalitoote puhul on potentsiaalne kahju hõlmatud EFSI raames antava ELi tagatise ja InnovFini omakapitali komponendi esimese järjekoha kahju tagatisega (alakomponent 2).

EFSI tagatisfondi sihtsumma on 50 % ELi tagatisega võetavate kohustuste kogusummast, mis on praeguse seisuga 16 miljardit eurot. Sihtsumma arvutati enne EFSI käivitamist. Komisjoni tehtud EFSI käsitlevas sisehindamises[13] tõdeti, et tagatisfondi rahastamist saaks ohutult vähendada.

ELi tagatisega tagatud toodete riskihindamine näitab, et ELi eelarve on üldiselt võimalike ELi tagatise realiseerimiste eest piisavalt kaitstud ka juhul, kui ELi tagatisfondi rahastamise sihtmäära kohandatakse 35 %ni (vastavalt komisjoni EFSI 2.0 ettepanekule), võttes arvesse EIP toimingute seotud sissenõudeid, tulusid ja tagasimakseid. Kontrollikoda on selle hinnangu heaks kiitnud.[14]

[12] Nagu on märgitud 2016. aasta lõpu kohta ELi finantsaruannetes, välja arvatud tagatislepingud, mille kättesaadavusperiood algab 2017. aastal, COSME programmi raames sõlmitud tagatistehingute puhul kindlaks määratud ja väljamaksmata summad ning omakapitalitehingute puhul kindlaks määratud ja väljamaksmata summad. Kui võtta arvesse kõik viimatinimetatud kategooriad, oleks riskipositsioon seoses potentsiaalselt ELi tagatisega tagatud (väljamakstud või väljamaksmata) kohustustega 701,3 miljonit eurot.

[13] SWD (2016) 297 final.

[14] Arvamus nr 2/2016 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017) ettepaneku kohta ning sellele lisatud vastavalt määruse (EL) 2015/1017 artikli 18 lõikele 2 tehtud komisjoni hindamine.